

גל לילה

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

02 כך התחזקתי מהרב
החיזוק שלי מה-7.10

05 מדבר מנסיון
לא רואה בעין
אחת

08 הרב רפאל אוחיון
כשהמערכת כבר
לא נורמלית

11 תאיר ארץ
עשר כדי שתתעשר

חדש!!!
13 קרוב רחוק
אם יש לך תשוקה
אתה תעלה בחזרה

חדש!!!
13 טסט לבגרות
סולחת החייט

חדש!!!
14 לומדים עם יגל וליבי
יהודים?

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי לוח "אור החיים"
18:58	19:00	18:58	18:59*	כניסת שבת
19:48	19:49	19:47	19:49	יציאת שבת
20:37	20:39	20:36	20:39	ר"ת

*בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:39

פרשת ראה

עלון מספר
463
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

כשאתה אומר
טעיתי אוהבים
אותך יותר!
כי מתחברים לאדם
בעל מידת הענווה!
הרב יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

האחריות המשותפת של עם ישראל

פותח את ידו לצדקה, נפתחים כנגדו
שערי ברכה משמים.

ראיתי זאת במו עיני. אחי אילן,
שיהיה בריא, זה שיא של חסד, אין
מילה אחרת. כולו קרוע, מפורק
לחלוטין לכבוד עם ישראל.

בארבע בבקר קם על רגליו, הוא
מתפלל ואז נוסע לבית שמש, לחיפה,
מביא פירות וירקות. יום רביעי יש
חלוקה גדולה של 800 משפחות, מי
שרואה את החלוקה שהוא עושה
לאנשים, מנשק אותו מכף רגל ועד
ראש.

פעם חמיו של אחי היה חולה קשה
והרופאים אמרו שלא ישרוד. אמרתי
לבורא עולם: "רבונו של עולם, אתה
לא תיקח אותו, יש מחר חלוקה!
רבונו של עולם, מי יחלק?" אם הוא
לא שם - אין חלוקה. רק הוא יודע
איפה זה ואיפה זה.

"בזכות האנשים שצריכים לאכול
מחר - תחיה אותו!" ובאמת, באופן
פלא הוא התעורר ושרד, ויום למחרת
היתה החלוקה בחסדי השם.

זו כחה של תפילה שבאה מעומק
הלב וזכות של אנשים שמאכילים
אנשים רעבים. "צדקה תציל ממוות".

מעלת הצדקה

"כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על פן
אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיק לעני ולאיבן בארץ".

כתוב במשנה במסכת אבות:
"תורה ומעשים טובים פתרים בפני
הפרענות". לפעמים נגזרים על אדם
יסורים, כי מגיע לו צער. לפעמים
נגזר על אדם צער, ואנחנו לא יודעים
למה.

אדם עשה עבירה, משהו חמור, ולא
חזר בתשובה - מגיע לו עונש, מגיע
לו יסורים. למשל, חס ושלום מגיע
לו שיקבל מכה ברגל. או חלילה מגיע

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
וקללה" - יש פה שאלה מעניינת.
למה התורה מתחילה בלשון יחיד
"ראה אנכי" וממשיכה ברבים "נתן
לפניכם"?

מכאן הקדוש ברוך הוא רומז לעם
ישראל: אני פונה אליך באופן פרטי,
נכון, אבל אתה גם חייב לחשוב על
אחרים. וזו המיוחדות של עם ישראל.
אומות העולם אין להם ערבות
בין אחד לשני. כל גוי חייב בשבע
מצוות. עשית שבע מצוות - אתה
מסודר. זהו. לא איכפת לך מכלום,
ואפילו אשתך לא מעניינת אותך.
אתה עשית את שלך.

יהודי, לעומת זאת, אין כזה דבר "לא
מעניין". "ראה אנכי נתן לפניכם" -
לא רק אתה תראה, אני מבקש ממך
שתשים לב גם לסובבים אותך.

זה אחת הבעיות שקורות בדור שלנו.
כל כך הרבה נמצאים במקומות לא
טובים, בתי הסוהר מלאים לצערנו
ביהודים, בנים שלנו, בנים של השכן,
שלצערנו הרב הלכו.

ואם כל אדם שמכיר את דרך האמת,
היה מסתכל מעט הצידה, ולוקח
איתו רק אחד, מחזק אותו, ומעודד
אותו, המצב היה טוב יותר.

אתה רואה ילד משחק בשכונה,
עושה שטויות? קח אותו, תלמד
אותו, תעשה איתו שיעורי בית, תן
לו חוג מעניין, קח אותו איתך, שחק
איתו את המשחק שהוא אוהב - שלא
יסתובב ברחובות.

אם היה לנו את האחריות המשותפת
הזאת, המצב שלנו היה הרבה יותר
טוב.

צדקה תציל ממוות

"כי פתח תפתח את ידך לו והעבט
תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו".
מבאר האור החיים הקדוש: הכפילות
בלשון 'פתח תפתח' מלמדת - כשאדם

החיזוק שלי מה-7.10

ב-7.10 היינו כל המשפחה
ברומא בטיול.

חזרנו בטיסת חילוץ ביום
רביעי... מאותו הרגע
שנחתנו, היו לי חרדות
וקושי להמשיך לחיות
כרגיל.

אני נשואה +3 ילדים ולא
הצלחתי לתפקד. רק
במיטה מחכה למחבל
שיגיע ו... היתה חסרה
תחושת בטחון. לימדתי
את הילדים איך להתגונן
להתחבא וכו'.

אני בן אדם מאמין, אוהבת
צדיקים, ואת ה' יתברך...
לצערי לא שמרתי שבת (אני מגיעה מבית דתי, כשרות, אבל
נסענו בשבת). הייתי חייבת חיזוק שיכניס לי אמונה בלב. רק
בכיתי וחיקתי לגרוע מכל.

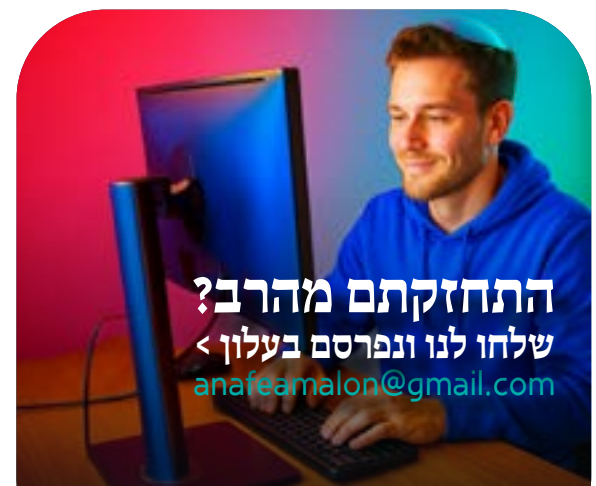

מישהו שלח לי סרטון של הרב יגאל כהן, הוא בא לי כמו
מלאך מהשמיים. התחלתי לראות סרטונים שלו ב-'לופים'...
בעיקר את הסרטונים על פחד, חרדות, ואת האיסור לראות את
הסרטונים מהטבח של ה-7.10... שלצערי ראיתי לא מעט...

בשבת בבוקר, שבוע אחרי ה-7.10 החלטתי שאני הולכת לבית
כנסת... מאז התחלתי לשמור שבת כל שיש שבת אני בבית
הכנסת בפגישה השבועית שלי עם ה' יתברך.

לשמוח מהזכות שאני בבית כנסת וחלק מעם ישראל. התחזקתי
בקריאת תהילים, לשמוע שירים שמחים, לראות סרטונים של
הרב יגאל כהן ולקרוא בספר המיוחד שלו: "בחסדך בטחתי"...
ברוך השם אני היום במקום ממש טוב, ותמיד מספרת שזה
בזכות השיעורים של הרב יגאל כהן שה' ישמח אותי.

תודה קרן אוסטפלד

התחזקתם מהרב?
שלחו לנו ונפרסם בעלון <
anafeamalon@gmail.com

משלחן רבנו

לכבוד מורנו ורבנו
ועטרת ראשנו שליט"א.

רציתי לשאול את מו"ר
שליט"א, כאשר אוכלים
בבית סעודה חלבית,

ולאחר זמן רוצים לאכול בשר - האם מותר לאכול מן הסלטים
שהיו מונחים בזמן הסעודה החלבית?
בתודה מראש אביתר לוי - פתח תקווה.

לכבוד ידידי ורעי הרב אביתר לוי שליט"א, פתח תקווה.
אודות שאלתו האם מותר לאכול בסעודה בשרית מן הסלטים
שהיו בסעודה חלבית הנני להשיבו בקצרה. הנה בשולחן ערוך
(יו"ד סימן צא סעיף ד) כתב: שצריך לבער מעל השולחן את הלחם
וכל מאכל שעלו עם הגבינה על השולחן, ואחר כך יביא הבשר.
והטעם, מחשש שיבוא לאוכלם יחד או שישתמש באותם כלים.

ולכאורה היה נראה לדמות דין זה גם לסלטים, אולם בילקוט
יוסף (איסור והיתר ח"ג עמוד תנא) ביאר שיש לחלק, שדין זה אמור
דווקא לגבי לחם שנאכל עם הגבינה עצמה, ולכן יש חשש שיבוא
לאוכלו עם הבשר, מה שאין כן בסלטים - כל שהוא מקפיד שלא
לאוכלם באותה כפית או מזלג שנגעו בגבינה, אין צריך לבערם
מעל השולחן, ואפשר להשאירם גם בסעודה הבשרית. וכן עיקר.

ועיין להגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל בשו"ת אגרות משה (יו"ד
חלק א סימן לח), שכתב שכל זה הוא מן הדין, אך לכתחילה ומצוה
מן המובחר לסלק כל דבר שהיה מונח בסעודה החלבית קודם
שמביאים בשר, וכן להיפך - לסלק שיירי סעודה בשרית קודם
שמביאים חלב.

מסקנת ההלכה: מן הדין, אין חובה לפנות את הסלטים מהשולחן
בין סעודה חלבית לבשרית, כל
עוד לא נגע בהם סכו"ם חלבי.

אבל שיירי לחם שנאכלו עם
חלב - צריך לסלקם.

ומצוה מן המובחר לסלק את
כל שיירי הסעודה, חלבית או
בשרית, לפני שמביאים את
הסוג השני.

החותם בברכת התורה.
ובאהבה רבה

יגאל כהן

לו בעיות בשלום בית, או בעיות של
פרנסה, או כל צער אחר.

כלומר, אדם שיש לו חולה בבית צריך
לתת סכום של צדקה שקשה לו לתת.
כדי לכפר על הצער הגדול שיש לו
בבית. זה חייב להיות במקביל - אתה
לוקח את הצער שמגיע לבן אדם
במקום אחד, ומכפר עליו בצער
במקום אחר.

המצוה הכי קשה

"שְׂכַעַת יָמִים תַּחַח לַה' אֱלֹהֶיךָ... וְהָיִיתָ
אֶךְ שִׂמְחָה". שיא הבעיות בשלום בית
שאני נפגש איתן זה בחגים.

בחגים, מטבע הדברים, בני הזוג
נמצאים הרבה ביחד. כשבני זוג הרבה
זמן ביחד, מתחילות מריבות. למה?
כי בדרך כלל לא נפגשים הרבה. יצר
הרע אומר לך: "תעשה הכל בחג
הזה, רק אל תהיה בשמחה!" כי כל
חיוך שאתה מעלה על השפתיים -
זה מצוה מהתורה! זה כמו ציצית, זה
כמו תפילין, זה כמו לולב.

הגאון מווילנא אומר שזה המצוה
הכי קשה בעולם - לשמוח שמונה
ימים! אין זמן להיזכר בצרות, אין זמן
להיזכר בכאב, ושמחת בחגך...

אבל ברגע שאנחנו מצליחים לקיים
"ושמחת בחגך" באמת, מתוך
הלב, אנחנו זוכים לברכות גדולות.
השמחה היא הכלי שמחזיק ברכה,
והשמחה בחג היא המפתח לשנה
טובה ומבורכת.

שבת שלום ומבורך!

אומר דוד המלך: "אֶךְ טוֹב וְחֶסֶד
יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי". מה זה
"יִרְדְּפוּנִי"? וכי אני צריך לרדוף
אחריהם? אומר דוד המלך: אם נגזר
עלי שירדוף אחרי משהו או משהו,
שזה יהיה חסד.

כלומר, כשאדם לוקח ארגז של אוכל,
ומעלה אותו שלוש קומות למשפחה
נוקת - יש לו צער בזה. כואב לו,
קשה לו, הוא מזיע. זה מכפר לו על
העונש שהיה מגיע לו מהשמיים.

אומר דוד המלך, אם נגזר עלי חס
ושלום עונש, יהי רצון שזה יהיה "אֶךְ
טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי" - שזה
יהיה בתור מצוות, במעשים טובים,
בחסדים, בעזרה לזולת.

לפעמים יושב בן אדם מולי ובוכה,
וקשה לו, והוא בצער, ולא הולך לו.
הרבה פעמים קשה לי באותו רגע,
אבל לפחות אני אומר שזה יהיה
כפרה לעוונות שלי. אם מגיע לי איזה
צער, שזה יהיה הכפרה בכך שאני
עוזר למישהו אחר.

כשאדם עוזר למישהו אחר, הוא
מוריד מעצמו יסורים.

שלמה המלך אומר "וְצִדְקָה תְּצִיל
מָמוֹת". מה זה "צִדְקָה תְּצִיל מָמוֹת"?
בן אדם בא אלי, אומר לי: "הרב, יש
לי חולה בבית". אם הוא נותן 100
ש"ח לצדקה, לא בהכרח נאמר עליו
"צִדְקָה תְּצִיל מָמוֹת". הצער של
נתינת הצדקה מכפר על היסורים

מתחזקת ולא יודעת
איך להמשיך?

מעוניינת בשיעורי תורה
ליד הבית?

יש לך שאלות באמונה?

תמיד יש

תשובות <

ענפים
זה הבית שלנו

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

מי האיש החפץ חיים יקיים את 7 התנאים

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי מאד כואב, על אדם שהיה פעם אותו מאד אוהב, שהיה איתו כמה שנים, שותף לעסקים שונים, והיה ממש כמו אח, והיום הכל פרח. כי גילה שבמקום אוהב, כל השנים הוא היה אויב. ורימה אותו בעסקים, ובלי שידע גרם לו נזקים. הוא מספר שתלוי בביתו על המקרר, דבר שאותו מאד מעורר, להתחזק בכל הכח, ולא לתת ללשון הרע לברוח, ולצאת מפיו בלי חשבון, ולעשות דבר בלי הגיון - מגנט עם שבעת התנאים, שמונה הרב 'חפץ חיים' (כלל י'), כדי להתיר לשון הרע לתועלת, שהלשון לא תהיה סתם מתגלגלת, ואומרת דברים אסורים, בלי מניעות ומעצורים. אך הוא רוצה לספר לאחרים, על מה שעליו שותפו הערים, וגנב לו כספים רבים, ועושה את עצמו תמים, שאינו יודע על מה מדובר, כי היצר הרע עליו גבר. ויודע שלחברו השומע יש אפשרות, להוציא מהשותף את הגזלה בודאות. כי הוא איש כספים מאד גדול, וירא שמיים יותר מהכל. וכל דבר שמוציא מפיו, אין לשני אפשרות להגיב. כי יש לכולם כלפיו מילה של כבוד, ובעלי עסקים אוהבים איתו לעבוד.

ואמר לי אותו יהודי שישב עם עצמו ובחן, האם קיימים התנאים בנידון דידן.

א. שיראה את העוולה לבדו, ולא על ידי שמיעה מידידו.

ב. שיתבונן היטב אם יש כאן היזק ברור, ונעשה על פי דין נזק לבחור.

ג. שיוכיח אותו תחילה, שלא יצטרך לבקש מחילה. ואם יודע שלא יקבל תוכחתו כלל ועיקר, עם התנאי הזה הוא גמר.

ד. שידייק מאד בפרטים, שלא יהיה דובר שקרים. ויעבור על איסור מוציא שם רע, שהוא חמור יותר מלשון הרע. ואם יש חלק של זכות באותו המעשה צריך לגלות, ואסור אותו לכסות, וצריך לומר גם אותו לשומעים, ולא להחסיר את אותם הפרטים (שם במ"ח ס"ק ט').

ה. שיכוון בדבריו לתועלת, ולשונו לא תהיה לחינם מתגלגלת. ולא יהנה מהפגם שאומר על חברו, אלא יכוון לעשות רצון בוראו.

ו. שיתבונן אם יוכל לסבב הדבר בדרך אחרת, ולא לומר את הלשון הרע לתועלת.

ז. שלא יסובב לנידון נזק יותר מכפי הדין, ואת זה התנאי חשוב להבין. שלא יענישוהו השומעים יותר ממה שהיו עונשין אותו הדיינים, שאת ההלכה הם יודעים ומבינים, שלא יצא דין מעוות, ויעבור על איסור לשון הרע בבת אחת.

ועניתי שאשריו ואשרי חלקו, שזוכה שההלכה אינה מְשָׁה מחיקו. שאת כל שבעת התנאים, החדיר לנשמתו והפנים. ואם כל התנאים מתקיימים יחד, ממילא יורד כל הפחד. ומותר להגיד את דברו, כדי שפלוני יחזיר לו את כספו. ובזכות שמקיים את התנאים, יזכה לאריכות ימים ושנים. ולראות טוב כל ימי חייו, וכל זה יתחיל כבר מעכשיו. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות
שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1)

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם נוהגים לומר סליחות בראש חודש אלול?

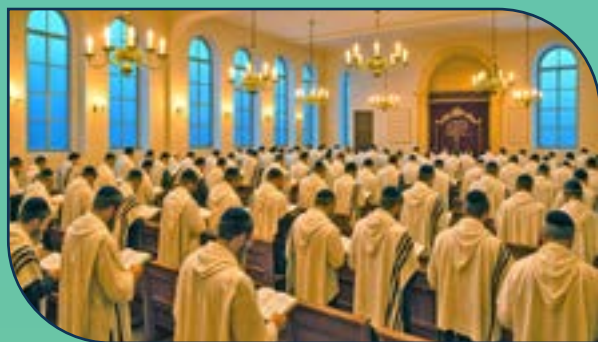
אין מנהגנו לומר סליחות בראש חודש אלול. (רמ"ע מפאנו סימן עט).

מה עדיף - לומר סליחות בחצות הלילה או באשמורת הבוקר?

עדיף לומר סליחות באשמורת הבוקר, שהוא זמן של עת רצון והתעוררות מידת הרחמים. (חזון עובדיה ימים נוראים עמ' ז: וע"ש עמ' ב).

האם מותר לומר סליחות ביחידות כאשר אין מניין?

כאשר אין מניין, מותר לומר סליחות ביחיד, אך יש להקפיד שלא לומר את י"ג מידות רחמים אלא אם כן אומרן בטעמי המקרא. וכן אין לומר ביחיד את הקטעים שבארמית, כגון "מחי ומסי" וכדומה. (אור זרוע ח"ב סי' תט"ז. אליה רבה סי' תקפ"א אות ט'. חזון עובדיה ימים נוראים עמ' ז).

אם אדם לא יכול לומר סליחות באשמורת או בחצות - מתי עדיף לאומרן?

מי שאינו יכול לומר סליחות לא באשמורת הבוקר ולא בחצות הלילה, רשאי לאומרן גם לפני תפילת שחרית או אפילו לפני מנחה. אולם לכתחילה עדיף להשתדל לומר סליחות באשמורת או בחצות או לפני תפילת שחרית, אבל לא לפני תפילת מנחה, כיון שבזמן המנחה שולטת מידת הדין - ולכן זהו זמן פחות ראוי. (זוהר הקדוש לך לך דף צה ע"ב, חיי שרה דף קלב ע"ב. חזון עובדיה ימים נוראים עמ' ז).

לגימות של הרבי יחזקאל פנר למצוא את הברכה

אשה מבוגרת יושבת בקופת החולים וממתנה לרופא. לידה מתיישבת בחורה צעירה, ושתייהן מפתחות שיחה ביניהן. לבסוף, שואלת הצעירה את המבוגרת: "במה את עוסקת?"

"אני נהגת מרוצים", משיבה המבוגרת. "נהגת מרוצים?" מתפלאת הבחורה. "כן", השיבה המבוגרת, "אני מסיעה את הנכדים שלי, והם מרוצים..." אם אדם יהיה מרוצה מחייו או לא, הדבר תלוי בעיקר בצורת ההסתכלות שלו.

פרשת ראה, מתחילה במילים "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה" (דברים י"א, כ"ו).

הפסוק מתחיל בלשון יחיד - "ראה", הקב"ה מדבר אליך, אל תסתכל לצדדים - אני מדבר איתך.

"נותן" - לשון הווה, לא רק "נתתי" בעבר, אלא בכל רגע ורגע אפשר לבחור נכון. "ברכה וקללה" - בכל דבר בחיים אפשר למצוא ברכה וקללה. ישנם דברים שהם ברכה, אבל אנשים מחפשים בתוך זה את הקללה, ויש מצבים של קללה - וישנם אנשים שיצליחו להפיק מזה שיעור וברכה.

לזוג הורים היו שני בנים תאומים, האחד אופטימיסט והאחר פסימיסט. מתוך סקרנות לראות מה יקרה, ביום הולדתם הם מילאו את חדרו של הפסימיסט בצעצועים ובמשחקים, ובחדרו של האופטימיסט שמו ערמה מהבילה של צואת סוסים.

באותו לילה מצאו את בנם הפסימיסט יושב בחדרו, מוקף במתנות שקיבל ובוכה. "מה קרה?" שאלו אותו ההורים. "אני צריך לקרוא המון דפי הפעלה למשחקים, אין לי בטריות, ובסוף הצעצועים שלי הרי יישברו!" בכה הפסימיסט הקטן. כשעברו ליד חדרו של הבן האופטימיסט, ראו אותו רוקד משמחה מסביב לערמת צואת הסוסים. "למה אתה שמח כל כך?" שאלו אותו. הבן האופטימיסט צעק: "כי מה ששמתם לי בחדר זה אומר שחייב להיות סוס פוני בקרבת מקום!"

להיות מרוצה זו בחירה, זה בידים שלכם. חודש אלול בפתח. המילה אלול פירושה "חיפוש". הבה נחפש את הטוב בעצמנו ובאחרים, אבל באותה מידה לא נתעלם מהדברים הטובים פחות, שאותם צריך לשפר. מזלו של החודש הוא מזל בתולה, המרמז על התחלה חדשה, בתולית. אף על פי שאנו בסוף השנה, אל תתיאשו מלהתחיל מהתחלה. בורא העולם מזמן לפניכם "היום" - בכל יום ויום ובכל רגע ורגע - גם ברכה וגם קללה. אל תאבדו תקווה ותחשבו שכבר אין סיכוי למצוא ברכה. היא נמצאת לפניכם. ואם נצליח, אפילו בתוך תקופה חשוכה, או אפילו "מקוללת", אפשר למצוא את הטוב וגם אם לא רואים אותו, נחפש אותו בקרבת מקום.

"האזר שלך לא תלוי במה שקורה סביבך, אלא באופן שבו אתה בוחר לראות את הדברים."

סיפורו של יוסי, בן 36, בגוף ראשון

לא רואה בעין אחת - רואה יותר בלב

אני יוסי. בן שלושים ושש, נשוי ואב לשלושה. לפני שנה בדיוק חיי השתנו ברגע. עבדתי כרגיל בנגרייה שלנו. חיתוך עץ, מסור, נסורת, שום דבר חדש.

ואז - ניצוץ אחד, רסיס קטן שהתעופף אליי במהירות, לפני שהספקתי אפילו למצמץ. הרופאים הגדירו זאת- "פגיעה חודרנית בקרנית". אני קראתי לזה "פחד מהחיים".

תוך ימים ספורים התבשרתי: העין לא תוכל להישאר. הנזק בלתי הפיך. הם השתמשו במילים רפואיות, אבל אני שמעתי רק דבר אחד איבדת עין. אני לא יכול להסביר במילים את ההרגשה. מבט ראשון במראה - ולא הצלחתי לזהות את עצמי. הבושה הייתה עצומה. אפילו מול הילדים שלי.

התחלתי להתרחק. לא רציתי ללכת לבית הכנסת. לא לחתונות. לא לסופר.

לא לשום מקום שבו מישוהו עלול להסתכל לי בעין, או ליתר דיוק - במקום שבו הייתה פעם עין.

אבל מה שהכי כאב - היה הפנים שלי פנימה. הקול הפנימי שאמר לי נגמר. אתה פגום. אף אחד לא ירצה לראות אותך.

ואז, יום אחד, פגשתי אדם עיוור בבית חולים. ישב לידי, עם מקל, וחיוך. הוא שאל אותי איך אני מרגיש. אמרתי לו איבדתי עין אחת. הוא חייך וענה לי: "אז עכשיו אתה יכול להתחיל לראות את מה שכולם מפספסים".

המילים האלה נגעו בי. ופתאום הבנתי איבדתי עין - אבל אולי אפשר להתחיל לראות מבפנים. לראות את הטוב שבאנשים. את העומק שבי. את הכחות שלא ידעתי שיש לי. התחלתי ללכת עם עין תותבת. התחלתי לדבר עם אנשים. לאט לאט - חזרתי לעצמי. ולא רק לעצמי, אלא לעצמי אחר. אדם שראה את הקצה - והחליט לא לוותר.

היום אני מרצה מתנדב בבתי ספר, מספר את הסיפור שלי. לא כי אני גיבור. אלא כי למדתי שדווקא מהמקום שבו נשברת - אפשר להתחיל להיבנות.

ואם יש משהו אחד שגיליתי - "זה שלא כל רואה באמת רואה". "ולא כל עיוור באמת עיוור". יש עין שהיא עמוקה יותר, רגישה יותר, מאירה יותר והיא נמצאת ממש כאן בתוך הלב.

הספר שיעמיק לך את המחשבה

שיעורי הרב יגאל כהן

בספר זה סדורים מהלכי מחשבה ושיבי מוסר, אשר נמסרו תמידין בסדרם בהיכלי התורה.

לרכישה מהירה
סרקו את הקוד

חמש עשרה שנים שאני במקצוע. במהלך התקופה הארוכה הזאת עברתי הרבה, ראיתי דבר או שניים, עד שהגעתי למקום שכמעט כבר אין משהו שיכול להפתיע אותי.

אבל אז זה קרה. יום אחד אני יושב במשרד, מקליד את הקוד המסובך שכתבתי בשבוע האחרון, שמח לראות שהכל ברור ומסודר כמו שאני אוהב, ואכן יוצאת התוצאה אליה כיוונתי, ואז אני מקבל מייל. אני פותח אותו בלי לחשוב יותר מדי, רגיל שקופצים לי מיילים תוך כדי עבודה, ופה אני לא מזהה את זהות השולח ואני מעט מסתקרן. כשאני פותח את המייל, משהו נראה לי חשוד, לא מריח לי. המייל מכיל קובץ מוצפן. זו כבר התחלה גרועה. אני לא בטוח בכלל שאני רוצה לנסות לפתוח אותו. בתקופה הרגישה הזו, שמתריעים בנו בלי סוף על מתקפות סייבר איראניות או כל מיני דברים דומים, אני משתדל שלא לפתוח אף קובץ או קישור שיכול חלילה להתגלות כמסוכן.

החלטתי להתעלם ולהמשיך בעבודתי, אך בדקות שלאחר מכן אני מקבל מייל שממנו אני כבר לא יכול להתעלם. האיום בו אינו משתמע לשתי פנים. "אם לא תפתח את הקובץ אותו שלחתי לך ואם לא תשתף פעולה, אני לא בטוח שהשלווה והרוגע בהם אתה נמצא כרגע ימשיכו ללוות אותך".

אני לא אדם פחדן, נדיר שהצליחו לאיים עליי מתישהו בחיים. תמיד הייתי החזק, המצליח, זה שמשדר חוזק ועוצמה. אבל אני חייב להיות כנה שהפעם דיי נבהלתי. אין לי מושג מי השולח, מה מקור המייל ומה כוונותיו, אבל בעולם המשוגע בו אנו חיים הכל יכול לקרות. ומוטב להיות זהיר מאשר יהיר.

הסתובבתי לאחור וסיפרתי לחברי שיושב בשולחן מאחוריי את התעלומה שקרתה לי. בשניה הראשונה הוא צחק ואמר שזה נשמע לקוח מסרט אימה בדיוני, אבל אחרי

שניה התרצן. חייבים

לנסות להבין מה

קורה פה, אמר,

והתיישב לידי כדי

לראות במו עיניו

את המייל.

אנחנו מתכנתי

סייבר, לשנינו יש

רזומה ארוך של

תפקידים בכירים

גם בצבא וגם

באזרחי, אנחנו

יכולים לפרוץ

קובץ מוצפן ומן

הסתם גם לעלות

על זהות השולח

עין רואה ואוזן שומעת

בזכות מצלמה קטנה,
הבנתי את משמעות החיים

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'מאור משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

לבחור בחיים

"רְאֵה אֲנִי נִתֵּן לַפְּנִימִים הַיּוֹם בְּרָכָה וְקִלְלָה" (דברים יא, כו), פסוק זה מציב בפנינו, ובפני ילדינו, את האפשרות לבחור בין שתי דרכים מנוגדות - דרך הברכה ודרך הקללה. בחירה זו אינה רגעית או חד-פעמית, אלא דרך של חיים.

לאדם ניתנה הבחירה החופשית לבחור בין טוב לרע, בין קיום מצוה לעבירה, בניגוד לשאר הנבראים שהולכים בתלם הטבע שהוצב להם.

ואכן זו עיקר שליחותנו בזה העולם, לעמוד בניסיונות ואתגרי החיים לדעת שיש בידינו הבחירה בין הטוב לרע, בין החיים למות, ותפקידנו לבחור בטוב ובחיים.

ואכן אנו כהורים ומחנכים, תפקידנו המרכזי הוא להטמיע בילדינו את ההבנה העמוקה של אחריות זו. עלינו ללמדם שכל מעשה, כל דיבור, ואפילו כל מחשבה, נושאים עימם משמעות ובחירה.

והחינוך האמיתי הוא להעמיד את הילד בדרך השם מתוך הכרה פנימית ובחירה מודעת. אנו מלמדים את ילדינו לאהוב את התורה והמצוות לא רק משום ש- 'כך צריך', אלא משום שהם מבינים שזו הדרך האמיתית, הדרך המביאה לברכה ולחיים של משמעות.

ואכן המונחים 'ברכה' ו-'קללה' אינם מתייחסים רק לשכר ועונש בעולם הזה או הבא. אלא הם מתארים בראש ובראשונה את המצב הרוחני של האדם. כאשר אדם בוחר בדרך ה', הוא נמצא במצב של 'ברכה' - 'קרבת אלוקים'. שלושה פנימיות, וחיים בעלי משמעות. לעומת זאת, סטייה מדרך התורה והמצוות עלולה להביא למצב של 'קללה' - ריחוק מה', תחושת ריקנות, ולעיתים אף קשיים בעולם הזה וזאת כתוצאה ישירה או עקיפה של הבחירה השגויה. וכך אנו מגיעים להכרה חושית בעומק נפשינו שהתורה והמצוות "אינן עול", אלא "זכות" וכדרך חיים מאושרת. וממילא כאשר אנו מגדלים את הילד עם תפיסה זו, אזי ממילא הבחירה בדרך ה' הופכת לבחירה טבעית ורצויה, ולא לכורח.

זה מה שמרומז בצווי התורה **"וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע אֶל כָּל מִצְוֹת ה' אֱלֹהֶיךָ"** (דברים יא, כז), ללמד אותנו על חשיבות ההקשבה והשמיעה הפנימית. שאין די בשמיעה חיצונית של מצוות או בציות מכני בלבד מתוך כפייה וציאות. אלא הדגש הוא על **"שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע"** - שמיעה כפולה, המרמזת על הקשבה עמוקה והפנמה.

כאשר יש למחנך את הסבלנות ואורך הרוח ללמוד עם הילד להבין את ההיגיון הפנימי של קיום המצוות ואת חשיבותן, אזי הוא מפנים אותן באופן עמוק יותר, והופך מ- 'שומע' בלבד ל- 'עושה' מתוך הבנה ורצון. או אז קיום המצוות אצלו נעשה מתוך חשק והתלהבות בהרגשת גודל הזכות שיש בבחירתו בדרך זו שהינו בוחר בתורה ובחור בחיי עולם, ובכך, נזכה לראות את ילדינו ממשיכים את דרך אבותינו, בונים עולמות של תורה ויראת שמיים, ומביאים ברכה לעצמם, למשפחתם ולכלל ישראל.

הרגשת ניכור. בכל רגע נתון הייתי מסתובב לאחור לראות שאין איש מאחוריי, שאין מצלמה שמתעדת את פעולותיי. על אף שהשטרים הבטיחו לי שהעניין סודר לחלוטין והאשמים מרצים את עונשם, לא הצלחתי להשתחרר מזה.

הלכתי לטפל בעצמי, לקח לי חודשים ארוכים כדי לשקם את הרגשת הבטחון והרוגע סביבי.

ואז זה הכה בי. הבנתי שזו בעצם מהות החיים שלנו. הבנתי שהמקרה שקרה לי הוא בסה"כ משל, משל גדול ומפחיד אמנם, אבל כזה שיכול לתאר בדיוק את שיגרת היום יום שלנו, את המהות שלנו כאן בעולם. יש עין שרואה תדיר, יש אוזן שפתוחה לשמוע, וכן, כל המעשים שלנו נכתבים בספר, ובדיוק כמו שאני

קיבלתי את החומרים בתוך קובץ מוצפן היישר למייל האישי שלי, כך הקב"ה שולח לנו את סיכום המעשים שלנו בקובץ ישיר ביום הדין הגדול, ראש השנה. שם הוא מעביר מעשה מעשה, בודק ובוחר את כל המצלמות שתיעדו כל השנה, ומחליט מי לחיים ומי למוות.

ההבדל הגדול הוא, שבניגוד לאקרים המתוחכמים שפרצו לבית שלי, בכונת זדון ורוע, להבדיל אלף אלפי הבדלות, אבא שלנו האוהב, שמתעד כל פעולה שלנו, בודק ומאזין, עושה זאת מתוך אהבתו אותנו, מתוך רצון לגרום לנו להיות טובים יותר, נקיים יותר.

פתאום הפסקתי לפחד, המצלמות הקטנות שהיו בביתי הן כאין וכאפס מול המצלמות הגדולות שמפעיל רבונו של עולם, ששומר עליי בכל רגע נתון.

פתאום קלטתי, שזו רק הייתה תזכורת לכך שהוא כאן ממש מעליי, בודק, בוחן ומאזין.

ובעיקר, בעיקר שומר עליי, שלא יאונה לי כל רע.

על ידי הפעלת אקרים מסוימים שיעשו בשבילינו את העבודה. אבל כפי שכבר ציינתי, בתקופה בה אנו נמצאים כל דבר כזה עלול להיות מסוכן. החלטנו שאמשיך את יומי כרגיל ואם אקבל מייל נוסף אעשה משהו בעניין.

האיום מתגבר

לא עברה שעה והוא הגיע. מאיים יותר, ארוך יותר ועם שגיאות רבות בעברית מה שהגביר בי את המסקנה שמדובר בגורם ערבי עויין. לבי דפק. לרגע קפאתי מול המסך, מחשב בראשי את האפשרויות. לא רציתי לערב את האחראים על אבטחת המידע בחברה בלי להבין מול מה אני עומד. אבל משהו פה הריח רע, רע מאוד.

חברי ואני החלטנו שאנחנו חייבים להבין מה קורה כאן. ניגשנו לחדר השרתים. שם, רק אנחנו והמערכות. פתחתי מחשב מנותק מהרשת, הכנסתי את הקובץ בזהירות באמצעות דיסק נייד מבודד. ניסיתי לפענח את ההצפנה. אחרי כמה שעות של חקירה, נשבר הקוד. ובתוך הקובץ חיכו לי... תמונות שלי בבית עם המשפחה מצלמות שלא ידעתי על קיומן מישוהו עקב אחריי.

לא חיקיתי עוד. דיווחתי מיד לממונים, והמשטרה נכנסה לתמונה. מה שהתחיל כקובץ מסתורי הפך לחקירה רחבת היקף שחשפה רשת סייבר מתוחכמת - שהשתמשה בנתוני מפתחים כדי לפרוץ לארגונים רגישים. הקובץ נשלח לא רק אליי.

החרדה טופלה והאסימון נפל

זו הייתה תקופה איומה בחיי. בלילות שהגיעו אחר כך לא עצמתי עין. הייתי מתהלך בביתי שלי בהרגשה של זרות,

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

דרך חדשה בן המלך

אמר הרבי מסלונים זיע"א על הפסוק (משלי ג, יא) "מוסר ה' בני" המוסר שה' יתברך אומר ליהודי, הרי אתה בני, בן המלך. "אל תמאס" זהו המוסר הגדול ביותר המדבר אל איש יהודי, בכל מצב שהוא. שאפילו אחרי החטאים הגרועים ביותר, הוא עדין בן המלך. לעולם אינו מזניח את בנו, ואינו מתייאש ממנו באיזה מצב שלא יהיה.

בן מצוה

אחים יקרים! צריכים לדעת שכל יהודי שעושה מצוה נקרא בן מצוה וכן כל בת ישראל שעושה מצוה נקראת בת מצוה אולם העושה עבירה נקרא בעל עבירה והסיבה לכך אומרים רבותינו ז"ל שעל עבירה עושים תשובה וה' יתברך מכפר אבל מצוה לעולם לא עוזבת את האדם ממש כמו שכן לעולם נקרא בן לאביו ולאמו, אבל בעל ואשה יכולים חס ושלוש להתנתק כך זה המצוות שלעולם לא עוזבים את האדם אבל מהעברות אפשר להתנתק.

ה' מקבל כל יהודי

ישנו עידוד גדול מאוד לכל יהודי. המובא בדברי הבן איש חי זיע"א (פרשת וישב בהקדמה להלכות חנוכה) "ואי אפשר שיטמע איש ישראל בסיטרא אחרא ויתערב בה לגמרי, אלא סופו לצאת ממנה... כי ה' יתברך חושב מחשבות, לבלתי ידח ממנו נדח". אחים יקרים! צריכים לדעת שאסור להתייאש משום יהודי בעולם. שהרי יש לכל יהודי ניצוץ קדוש. ואסור גם לשום יהודי להתייאש חס וחלילה, שהרי ה' יתברך מקבל גם את הרחוקים ביותר.

ה' עם ישראל

רבותינו ז"ל אומרים: (פסחים פה"ע"ב): "אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים". אסור להשבר ולהתייאש חס ושלוש. מפני שה' יתברך תמיד נמצא עם כל אחד ואחד.

אין מקום לבעיה

צריכים לדעת בדורנו הרבה אנשים חשים בעיה גדולה וכל הזמן אומרים שבעיה זו מפריעה להם והיא (בעיה) ראשי תיבות בלבול עצבות יאוש הרהור (שזה דאגה). והפתרון לאותה בעיה היא הידיעה שה' יתברך אוהב כל יהודי ומרחם וחפץ בכל יהודי ואין מצב ורגע בעולם שה' יתברך פורש מהיהודי ולכן אין שום מקום לבעיה...ה...

הרב רפאל אוכיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות האהבה

כשהמערכת כבר לא נורמלית

הפסוק אומר: "כִּי יִסִּיתָ אֶחִיד בֶּן אִמָּךְ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ אוֹ אִשְׁתְּ חִיקָךְ אוֹ רֵעֶךָ אֲשֶׁר כִּנְפֶשֶׁךָ בְּסִתְּךָ..."

האור החיים הקדוש מגלה כאן ארבעה שלבים של התדרדרות רוחנית: "אחיד" - הכח הרע הבסיסי שבא עם האדם מתחילת חייו. "בנך או בתך" - כחות רעים חדשים שנוצרים בעקבות חטאים שהאדם עושה ("עבירה גוררת עבירה").

"אשת חיקך" - נפש רעה שמתלווה אליו ושוכנת בתוכו. "רעך אשר כנפשך" -

כשאנחנו נכנסים לריב קשה זה יוצר
בתוכינו הרגל של פגיעה, כי כבר
"שברנו את הקרח"

השלב הסופי והמסוכן ביותר, שבו הנפש מתחברת לחלק הרע והופכת להיות חטיבה אחת איתו.

אותו תהליך התדרדרות קיים גם בזוגיות.

כשמתחילים במערכת יחסים, יש לנו שליטה על הדינמיקות. אבל כשאנחנו נכנסים לריב קשה ופוגעים במי שאנחנו אוהבים - זה יוצר בתוכנו הרגל של פגיעה. הפעם הבאה יהיה לנו יותר קל לפגוע שוב, כי כבר "שברנו את הקרח".

אחר כך מתפתח בנו כח פנימי שמחפש הזדמנויות לוויכח. אנחנו מתחילים לפרש דברים בצורה שלילית, לחפש מה לתקוף.

ובשלב המתקדם, כל השיח הופך להיות מזוהם - אנחנו כבר לא באמת מתווכחים על הנושא, אלא רק מחפשים איך לפגוע. המערכת כבר לא חוזרת לנורמליזציה.

האור החיים מלמד אותנו שיש נקודת אל חזור. לפני שמגיעים אליה, עדיין יש לנו שליטה. אנחנו יכולים להגיד "רגע, אני עוצר כאן. סליחה, זו הייתה טעות מציד" או "אני מתנצלת, אני אוהבת אותך ואני לא רוצה לפגוע".

כשאנחנו תופסים את עצמנו

מוקדם ולוקחים אחריות - אנחנו מצילים את הזוגיות מהידרדרות שמאוד קשה לחזור ממנה.

"שאל את הרב"

יש לכם שאלה בהלכה? יש לכם שאלה בהלכה?
מחפשים ייעוץ רבני? הרב נריה ברבי
או הכוונה? ובנשיאות הרב יגאל כהן
בית ההוראה בראשות

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו 2381*

מדי שבת

הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של
מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז צוק"ל

מעשר כספים

יש מצוה על האדם לתת מעשר מנכסיו. מכל מה שהוא מרויח, מכל המשכורת שלו, שיפריש מעשר. ויש אנשים שמסתבכים עם החשבון, כמה זה מעשר, כמה הם הרויחו, וכמה צריך להוציא. אבל ראיתי מכתב מהאדמו"ר מליובאוויטש שכתב שלא צריך לדייק רק עד המעשר, אבל אם אדם נותן יותר ממעשר - אדרבא. כל עוד הוא לא עובר את החומש זה בסדר. ויש רמז בפסוק בפרשת השבוע: "עשר תעשר" (דברים יד, כב), עשר את המלה תעשר. עשירית מתי"ו זה מ', עשירית מעי"ן זה ז', עשירית משי"ן זה ל', ועשירית מרי"ש זה כ' - סך הכל יוצא מזלך. כלומר אם אתה מעשר, ירום מזלך למעלה למעלה.

אם אדם נותן כסף בשביל פדיון נפש או בשביל ברכה, שלא יחשיב את זה מהמעשר, כי "כל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב ב, ד). אבל שאר דברים שיתן מהמעשר. ולא צריך לדייק במעשר, אלא תתן אפילו קצת יותר, העיקר שלא יהיה פחות ממעשר ולא יותר מחומש.

היה מעשה באדמו"ר אחד שנתן מטבע של צדקה לעני, ואחרי שהעני הלך, חזר וקרא לו. הוא נבהל, חשב שהרב רוצה לקחת ממנו בחזרה את המטבע. חזר אליו, והביא לו האדמו"ר עוד מטבע. והסביר שעשה ככה כי מתחילה הביא לו צדקה בגלל שריחם עליו ולא מחמת המצוה, אבל עכשיו הוא נותן צדקה בשביל המצוה ולא בשביל הרחמים. והסביר שזה מה שכתוב בפסוק: "נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו" (דברים טו, י). כלומר תתן לו כסף לצדקה, ולא בגלל שרע לבבך עליו, ואתה נותן לו מתוך רחמים, אלא תתן לו לשם שמים.

מזמור "לדוד ה' אורי וישעי"

מהשבוע מתחילים לקרוא מזמור "לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא" (תהלים כז). כי כתוב במדרש (ויקרא רבה כא, ד) "אורי" זה ראש השנה ו"ישעי" זה יום הכיפורים, ובהמשך כתוב: "כי יצפנני בסוכו" זה חג הסוכות, ובסוף כתוב: "לולא האמנתי לראות" וגו' (שם פסוק יג), ו"לולא" זה אותיות אלול. לכן, קוראים את המזמור הזה מחודש אלול עד הושענא רבה, כי יש בו רמז לכל הזמנים האלה.

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
'שלום רב' באשדוד

מפנקסו של מחנך

הבנה ברגשות חלק א'

בשבועות הבאים נפתח נושא חשוב מאוד, להבין את רגשות הילדים שלנו, ושל הסביבה שלנו, ובכך נמנע מהם חרדות, התמודדויות, ניסיונות ומהומרות עד כמה שאפשר. כל הורה או מחנך/ת שמענו את המשפט: "לא מבינים אותי", "לא מקשיבים לי", "לא אכפת להם ממני". והרי זה בוודאי לא נכון, אנחנו משקיעים את כל כולנו בילדים ובסביבה שלנו.

שאלת המיליון: איפה אנו טועים בדרך?!

בע"ה נשתדל לגעת בנושא מורכב זה בעדינות בנחישות וברגישות, אין בכח המאמרים להפוך אותנו, אבל יש בכל המאמרים לתת לנו כלים וכח לנסות, ועי" כח התפילה נוכל לבצע זאת הלכה למעשה.

ראשית נפתח כשבורא עולם ברא את האדם אמר: "לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו". הרבה קולמוסים נשברו והרבה דיו נשפך על ביאור פסוק זה ומשמעותו, ועדיין לא הגיעו ליעדו.

אבל אנחנו ניגע רק ברעיון, בורא עולם יצר את האדם כיצור שלא יכול להסתדר לבד, תמיד הוא יהיה חייב את הזולת, אין אדם בתבל עשיר, חכם, גיבור שיכול להסתדר לבד, תמיד הוא יצטרך עזרה מהסביבה שלו. אין אנו יודעים את עיקר רצון הבורא, אבל כן נוכל לומר שיש לנו מסר חד משמעי אלינו כהורים ומחנכים שכל מהות האדם בעולמו היא על ידי חברה ועזרה הדדית. וכעת נעבור לחינוך, נצייר לנו דוגמא הילד חוזר מהתלמוד תורה ממורמר, ומספר שהחברים/המלמד עשה לו כך וכך.

כאן התגובה שלנו היא "העוגן" שלו או חס ושלום המדרון החלקלק רח"ל. אם נגייב נו... בסדר... מה אתה עושה סיפור מכל דבר... ודוגמאות כאלה לרוב. אף שיש אמת בתגובה לכשעצמה, אבל בשום פנים ואופן לא עבור ילדינו או אחד מקרובינו, הילד/החניך רוצה באותם רגעים 'הבנה ברגשות' שנבין אותו ושנחווה את מה שהוא חווה.

חשוב לציין שבהיותי מתעסק עם הנוער המתגבר ושמעתי כבר מאות בחורים ונערים בגיל הזה, המסקנה העולה שהרבה מהם מרגישים ובטחים שלא מבינים אותם ואפילו עד כדי כך שלא אוהבים אותם, ומדוע??? כי אנחנו בהיותם צעירים לא ייחסו חשיבות והבנה לרגשות שלהם.

כל ענין ביקור חולים, ניחום אבלים ועוד, הוא ענין של 'שיתוף' ואכפתיות להרגיש לחוש את השני, ולתת לו תחושה טובה ולהשתתף בצער, כל החיוב הוא לא בגלל שיש לנו כח למנוע מהחולה את מחלתו אלא כדי להיטיב עמו בזה שאנחנו חשים בצער ובכך אנו נותנים לו כח ועוצמה לעמוד ולהתמודד.

ידוע המעשה עם הגאון הצדיק רבי אריה לוינ' זצ"ל שהלך עם אשתו לרופא, הרופא שאל כמה העניין? ענה רבי אריה לוינ' זצ"ל ואמר: "הרגל של אשתי כואבת לנו". הרופא לא הבין לרגע, ורבי אריה שהיה כל כולו שקוע באמת של הדברים שאמר, והסביר בפשיטות "הרגל של אשתי כואבת לנו, כי הרגל כואבת גם לי". הוא חש יחד איתה את הכאב.

בשבוע הבא א"ה נמשיך בהבנת הרגשות של זולתנו.

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגרי
מראשי ישיבת "מבקשי פניך"

שהיא/הוא התחתן/ה אתנו וחי/ה לצדנו ואז נבין שהביקורת שלו היא רק בקשת שינוי שזה ההסבר האמתי של ביקורת, לדוגמא כאשר אומרים שדבר לא נעשה נכון, סך הכל מבקשים שמכאן ולהבא הם יעשו נכון, והתעלמות היא לא פגיעה אלא אי שימת לב, ואז לא תגיע הפגיעה ותחושת הלא נאהבים, אבל בשביל להבין זאת צריך עוצמה של אריה שבאמת בטוח בעצמו שהוא טוב, ומוזע למעלותיו שהיא היא הענווה, וכנ"ל גם במקום עבודה רק החלש מבין שביקורת היא תקיפה ישירה על עצם אישיותו אבל החזק לוקח רק את הנקודה שצריכה שינוי ואם אין כזו אז לא וקח כלום וממשיך הלאה,

וכנ"ל גם מול שאר המשפחה והילדים לא להרגיש ניתקף אלא להבין שהשני חווה קושי ואתגר וסך הכל מבקש שינוי כדי לשפר לעצמו את החיים.

זוגיות בבני מזל אריה

במאמר שלנו נלמד יחד כיצד נעצים את חיי הזוגיות והמשפחה לבני מזל אריה וכיצד ננצח את האתגרים המצויים לבני מזל זה

ראשית ידוע שהרבה מהאתגרים נובעים מהביקורת שמטיפים עלינו, ובפרט בן בני זוג זה מאוד פוגע ומעכיר את האווירה, וזה בעיקר בגלל שיש לנו ציפייה מהבן/ת הזוג שלא יפגע בנו וירומם אותנו ויראה בנו מעלות, וכל ביקורת או כל התעלמות נותנת לנו תחושת לא טובים ולא אוהבים, אבל בדיוק כאן כמנהיגים בעלי מזל אריה אנו יכולים ליצור את השינוי ולהעצים את הזוגיות, כי כאשר נפנים את העניין שהאמת היא בדיוק להיפך וכל התחושה הזו נובעת מהצורה שאנחנו מפרשים את העניין, וכאשר נעבור לענווה דהיינו שאנו מודעים לזה שהבן/ת הזוג שלנו ודאי אוהב/ת ומעריך/ה אותנו והראיה

לחיות באמונה צדיק ורע לו

הרבנית מיטל דאודי מרצה וסופרת

איוב

אחת השאלות שהכי עיכבו אותי בתהליך התשובה ועוד לפניו הייתה: כיצד אפשר להסביר את הרע שיש בעולם? כיצד אפשר לראות אדם טוב סובל ואדם רשע מאושר ולהגיד שהעולם שלנו כולו טוב! שהבורא הוא טוב? הרבה זמן אני מתעמקת בשאלה הזו. מסתבר שהתשובה שלה כייך מורכבת ועמוקה, עד כי אומרים חז"ל שאין בינתו של אדם בשר וחי מסוגלת להבין אותה... ובכל זאת הצלחתי לקבל תשובות והסברים לשאלה הזו, שמעסיקה אנשים רבים. ראשית אפתח ואומר שאם את מכירה במציאותו של הבורא יתברך, את יודעת שהוא חכם יותר מאיתנו ברמה שאינה ניתנת לשיעור. הדוגמה הכי טובה לשאלה הזו היא איוב. נגזרו על איוב גזרות קשות מאוד ומסופר כי היה צדיק גדול, כיצד זה הגיוני? מספרים לנו חז"ל: השם נגלה בפני איוב וענה לו על שאלותיו, בואו נבין את הדברים לפי ביאורו של כותב הידברות כבי הרב דניאל בלס הייז: אמר לו השם מתוך הסערה: "איפה היית כשיצרת את הארץ והאם הבנת כיצד עשיתי זאת! האם יצרת בחיך שמש וחוקים להאיר בבוקר, וידעת היכן למקם את השמש! בסוף הרשעים יקבלו את גמולם

הרע, ויראו כולם את שכר הצדיקים... אמור לי, האם אתה הגעת עד מעמקי הים, וחקרת את עד תחתית התהומות! האם כבר הגעת לשערי המוות, וראית מה קורה למתים אחריו? האם אתה פוקד על הכוכבים וכל הקשרים ביניהם? האם אתה יודע את חוקי השמים והחוקים של הארץ? מי שם באיברי הגוף של האדם את החוכמה כיצד לפעול! מי נתן לתרנגול להבין מתי הבוקר! מי נתן לבעלי החיים את הידע כיצד לשרוד בטבע ולמצוא את מזונותיהם האם בזכות חוכמתך יודע הנץ לעוף מארץ לארץ, וראייתו חדה, והוא מוצא פגרים לאפרוחיו אף ממרחקים?" עכ"ל. בעצם בורא עולם אומר לנו שאדם שאינו מסוגל להבין את הבריאה מתחילתה, לא מסוגל להבין את הדרך בה היא מתקיימת. בנוסף אנו מבינים מכך שכל דבר בבריאה הזאת נוצר בדקדוק מושלם ממש, עד כדי כך, אומרים חז"ל, שאם מישהו מאיתנו חדל מלהתקיים היו צריכים ליצור את כל הבריאה מהתחלה בסדר אחר!

מדוע אני רואה אנשים שפרקו כל עול, אינם שומרים תורה ומצוות כלל ויש להם הכל?

גם אני שאלתי את השאלה הזו לא מעט פעמים, מדוע אני רואה אנשים שפרקו כל עול, אינם שומרים תורה ומצוות כלל ויש להם הכל? אך אז למדתי דבר שלא ידעתי קודם. אומרים הספרים הקדושים שאדם שקיבל הזדמנויות מהבורא יתברך לעשות תשובה ולא עשה ונחשב לרשע לפי דין תורה עפ"י חטאיו הרבים, הקבייה מוותר עליו, אך אין יהודי שלא עשה מצווה כלשהי בימיו, אולי עשה גמילות חסדים או עזר לאיש עני, אז במקום שיקבל את השכר שלו בעולם הבא (70 שנה של הנאה בעולם הזה לא משתוות לשעה אחת של שכר בעולם הבא), בורא עולם נותן לו את השכר שלו על המצווה שעשה כבר בעולם הזה כדי שלא יהיה לו עולם הבא! וכל ההנאה שלו מהעולם הזה שקרית היא, כל אדם עשיר בעולם הזה שאין לו אמונה בליבו חייו אינם חיים, הכל הבל הבלים, הוא ייתן את כל הונו ורכושו כדי להרגיש שמחה אמיתית בלבו, שמחה שמתקיימת רק בלב שיש בו אמונה.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" *2381

האם מותר לאשה לומר סליחות ביחידות?

מותר לאשה לומר סליחות ביחידות. ולא תאמר י"ג מידות של רחמים, אלא אם כן תאמר בטעמי המקרא.

האם אשה חייבת בנטילת ידיים שחרית?

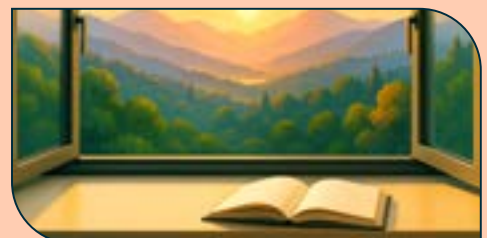
כן. חייבת ליטול ידיים שחרית ולברך "על נטילת ידיים".

האם מותר לאשה לאכול לפני תפילת שחרית?

מעיקר הדין מותר לנשים לאכול קודם תפילת שחרית, ומכל מקום טוב שתאמר קודם לכן את ברכות השחר ופסוק ראשון של קריאת שמע.

האם מותר לאשה להתפלל במקום שיש בו ריח רע?

אין להתפלל במקום שיש בו ריח רע, ריח של טיטולים מלוכלכים או ריח של אשפה. שתאמר קודם לכן את ברכות השחר ופסוק ראשון של קריאת שמע.

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

בשעה טובה

נגמרה החופשה בשעה טובה... בסיעתא דשמיא עברנו מינימום 3 שבועות חופשה או מקסימום חודשיים...

אז איך היה?! שרדנו, עברנו עוד יום ועוד יום... מנסים לשמח את כולם... ניסינו את כל האטרקציות האפשריות, מהצפון עד לדרום... הילדים שכבר גדלו משום מה, יודעים לבקש לוקיישנים מיוחדים... וככל שהם גדלים הבקשות משתכללות. תודה להשם.

כולנו תקווה שהשתדלנו לשמור על הסדרים היהודיים גם בימות החופשה, תפילה בבוקר לילדים, לימוד תורה, חזרה על ישיבה ממושכת עם חשיבה ולא רק ריצה וארטיקים...

אז עכשיו כולנו חוזרים לשגרה, אכן, שגרה מבורכת. ישנם הורים רבים שייחלו רבות לרגע הזה.

נתפלל מעומקא דליבא שכל ילד וילדה בעם ישראל יקבלו את המורה / מלמד הטוב ביותר עבורם, שתמיד הצוות החינוכי יראה את הנקודות הטובות של הילד ולא להפך.

גם אם הילד קיבל מקום בכיתה שפחות מתאים לו (או לאימו), או מורה שפחות רצית - כל עוד זה לא מקרה קיצוני - זו הזדמנות מוצלחת ביותר להראות בשידור חי לילדים כיצד מקבלים את רצון השם באהבה, גם אם פחות מתאים לנו. המריבות עם כל העולם תופסות מקום רב מדי בחיינו, ומוציאות את הקב"ה מאותו עניין.

בל נשכח כי בורא עולם נמצא בכל מקום ובכל רגע, בל נשכח כי הוא דואג לכל ילד וילד, שיקבל בדיוק את הטוב עבורו. בדרך כלל בסוף מבינים למה זה היה טוב... אבל אם בזמן הניסיון זכרנו אותו ואמרנו בקול רם שכל מה שעושה השם זה לטובה - זכינו.

לא נלמד את ילדנו להיות בעלי גאווה חלילה, לא נלמד אותם לחשוב שתמיד הם צודקים והמורה טועה או החבר לא צודק... צריך ללמד לוותר, לסלוח, להעביר על המידות. רק כך נגדל דור ישרים מבורך. ותאמינו שהקב"ה כל כך רחמן וגדול, הוא לא נשאר חייב, אלא נותן רק טוב במיוחד למי שזוכה להעביר על מידותיו. וככל שזה יותר קשה, השכר גדול יותר. נשמח בעיקר, שיש ילדים, שחזרנו לשגרה, שהבריאות טובה. ונתעלם מהטפל. חיים בצורה הזו הם הרבה יותר רגועים ושמחים... שנזכה לנחת יהודית!

שמפארים את שמו ועוסקים בתורתו- כמה נחת רוח עושה מצווה זו לה'! ובורא עולם לא נשאר חייב. כותב בעל הטורים כי מיד לאחר הציווי של התורה "הישמר לך פן תעזוב את הלוי" היא ממשיכה כמה פסוקים אחרי- "כי ירחיב ה' אלוך את גבולך" וזאת כדי שנדע, שכשאדם זוכה להשפיע מהממון שה' נתן לו לבני תורה, בזכות זה ה' ירחיב את גבולו ויזכה אותו לעושר גדול. כמו שאמרו חז"ל: "עשר בשביל שתתעשר". נתינת מעשר לצדקה היא סגולה בדוקה ומנוסה לזכות לעשירות.

מלבד זאת, מי שלא מצליח לעסוק בלימוד התורה במשך כל היום, ובכל זאת רוצה להיות מחובר לתורה הקדושה ושהתורה הקדושה תגן עליו ועל ביתו- יחזיק בממונו לפי המתאפשר לו בני תורה אמיתיים שעוסקים בתורה, וייחשב לו בשמיים כאילו הוא בעצמו עוסק בתורה במשך כל אותו הזמן שבני התורה שהוא מחזיק בכספו עוסקים בה. כמו

שכתוב בשולחן ערוך: "ומי שאי אפשר לו ללמוד מפני שאינו יודע כלל ללמוד או מפני הטרדות שיש לו, יספיק לאחרים הלומדים ותחשב לו כאילו לומד בעצמו!"

ואותו לימוד של בני התורה שאת ובני משפחתך תזכו להחזיק- תגן עליכם הגנה נפלאה! כמו שכתוב: "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר" - התומך בבני התורה יהיה מאושר! שבת שלום!

תאריך ארץ עשר כדי שתתעשר

בפרשה שלנו, התורה מזהירה: "השמר לך פן תעזוב את הלוי כל ימך על אדמתך". התורה מצווה אותנו לשמח את בני שבט לוי ולתת להם בקביעות את חוק המעשרות המגיע להם, וכן להשתדל להשפיע להם מהממון שה' נתן לנו בחגים השונים כדי לשמח אותם. משום שבני שבט לוי נבחרו על ידי ה' לעבוד בבית המקדש ואין להם חלק ונחלה בארץ ישראל ממנה הם יכולים להתפרנס כמו כל האדם - מוטלת החובה על שאר בני ישראל לתמוך בהם ביד רחבה.

בזמננו, כאשר אין בית מקדש לצערנו ובני שבט לוי מתפרנסים מגיעה כפיהם כמו כל אדם בישראל, מצווה וחובה זו ממשיכה להתקיים כלפי בני התורה היקרים שמקדישים את כל חייהם ליגיעה ועמל בתורה הקדושה ועל ידי כך מתפרנסים בדוחק גדול... והם בחינת "שבט לוי" של ימינו.

חשוב שנבין את מצוות המעשרות ואת חשיבותה. איזו מצווה מוסרית ויפה מצווה זו! לדאוג לאחינו בני ישראל הנזקקים. ובפרט הנזקקים העוסקים בעבודת קודש של לימוד התורה... שכן רואה הקב"ה אותך שדואגת מכספך לילדים האחרים שלו... ובפרט אלו

מגשימים את החלומות! להם

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות
מספק חבילות סטע לתינוקות ממשפחות נזקקות
כדי שימשיכו לחייך

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה, לולים, עריסות וכו'

זה תלוי רק בכם ☺ **לפרטים > 03-6225225**

יגל לנוער

חיזוק לנוער

הרב דוד פריוף
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

החיים היפים

סיפר לי ידידי ואהובי הגאון הרב אליהו רבי שליט"א: פעם אחת בהיותי מחפש אחר מבנה שטח להקים בו ישיבה לנוער נושר, הופנתי לרחוב "מוכרי הסיגריות" (בת ים), ואיש הקשר היה איש מרץ שנשמע קצת עצבני, וכדי לקרר את האווירה בה נפגשים איש 'שמאל קיצוני' עם בן תורה, שאלתי אותו בנימה שלא מחייבת תשובה: מה מסתתר מאחורי השם המוזר של הרחוב הזה? הלה ענה לי בנימה מזלזלת: "זה מה שקורה שלא לומדים היסטוריה..." ענית לו שבעזרת ה' במקום הזה ילמדו גם היסטוריה... ואז הוא הסכים לספר בקצרה מה עומד מאחורי השם המוזר של הרחוב, ואני ביררתי קצת לעומק, והנה התוצאות: בשואה האורורה, היו כמה סימנים לזהות מי יהודי ומי לא, ואחד הסימנים המובהקים היה: "צבע השיער והעיניים", ילד שהיו לו עיניים כחולות

ושיער בלונדיני, היה בדרך כלל נתפס בעיניים כגוי, וילד עם עיניים שחורות ושיער שחור, היה נתפס בדרך כלל כיהודי. והיו ילדים יהודים שאיבדו את הוריהם וגם מקום לינה לא היה להם, ולרוע מזלם גם צבע שערם ועיניהם הסגיר אותם. ומי שהיה ישן ברחוב היה נתפס בנקל, ובכך גם גורלו היה נחרץ, ולכן הילדים הפיקחים היו נוהרים שלא להחשיד את הנאצים הארורים. והיו מוכרים סיגריות, ובכסף שהיו חוסכים היו קונים כרטיס עלייה לרכבת, ושם היו מוצאים את מנוחתם למשך 12 שעות, משום שברכבת כולם תופסים תנומה ולכן הדבר לא מחשיד.

וכך שרדו אותם ילדים את התקופה הקשה, עד כדי כך שאחד מהילדים

לאחר שהגיע לארץ אמר שחיכה לסוף המלחמה רק כדי לקנות מזון נח, ופשוט מאוד לישון כמה שעות ללא פחד וחרדה. ועל שם אותם הנערים נקרא שם הרחוב הקטן בבת-ים "מוכרי הסיגריות".

פרשתנו פותחת בפסוק: "רְאֵה אֲנִי נָתַן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרָכָה וְקִלְלָה" וצריך להבין מה הפירוש ברכה, ומה הפירוש קללה. האם אדם שיש לו בית, רכב, ומשכורת מסודרת, זו ברכה. ואדם שיש לו רק לחם ומים זו קללה?

הגמרא במס' נדרים (דף נ) מספרת: על רבי עקיבא ורעייתו רחל, שישבו על תבן בעניות מחפירה, ורחל התלוננה על המצב הביש בו הם נמצאים, ורבי עקיבא הבטיח לה שעוד יגיע

היום שיקנה לה ירושלים של זהב (תכשיט של עשירים).

ותוך כדי כך נוקש בדלת אליהו הנביא בדמות איש עני שמבקש מהם קצת קש כדי שיהיה לו היכן להניח את ראשו של הפעוט שנולד זה עתה. ולאחר שהביאו לו את מבוקשו, רחל שלחה את בעלה ללמוד תורה, עד שהוא נהיה רבי עקיבא הגדול. ונשאלת השאלה אם אליהו הנביא הטריח את עצמו לבוא אליהם, מדוע לא הביא להם כסף כדי שיחיו כמו שצריך? ועוד, מדוע רחל נזכרה דווקא עכשיו לשלוח את בעלה ללמוד תורה?

אלא אליהו הנביא הביא להם מתנה הרבה יותר גדולה ממיליוני דולרים, הוא נתן להם להבין שהקש שיש להם בבית, בשביל השכן זה פינוק. ואם כן יוצא שתמיד אני

מסתכל על מה שיש לי כ-מובן מאליו, ועל מה שאין לי- כפינוק. וזה הסוד שגילה להם אליהו הנביא שאם הם יתנו ממה שיש להם אזי כל החיים יהיו חוויה אחת גדולה. ואם לא, גם אם יהיה להם מיליונים הם

ישארו ריקים ועצובים. ולכן שלחה רחל את עקיבא ללמוד תורה, משום שהבינה שלא הכסף יביא לה אושר, אלא אם המחשבה תהיה ישרה ונכונה, הלב יהיה תמיד שמח ומאושר. ואדם שמגיע לכזו הבנה, בסוף יהיה עשיר שנהנה מהכסף, כמו רבי עקיבא שנהפך להיות אחד מעשרי העולם, כמו שהגמ' מספרת בהמשך (עיי"ש).

וזהו הברכה הכי גדולה בעולם "תהנה ממה שיש לך!!!" כמו שאומר המשפט העממי: "אם תרצו מה שיש לכם, תמיד יהיה לכם מה שאתם רוצים..." ולא פלא שהמחזור כספים הכי גדול בעולם נמצא בשני ענפים, שהמכנה המשותף ביניהם שווה להפליא: "הימורים, וחומרים", שבשניהם המטרה היא 'אושר' ו...אין אושר!!! וזו הקללה, שרוצים להנות ממה שאין.

לא בשביל תמורה

שבת שלום אחים צדיקים ואהובים

במשנה השלישית בפרקי אבות אומר אנטיגנוס איש סוכו: "אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס"

לפעמים זה נראה לא הגיוני. למה שלא נצפה לתמורה? כולנו רגילים: אתה מתאמץ - מגיע לך שכר.

אז למה לא כשזה מגיע לעבודת ה'?

חז"ל באים ללמד אותנו גישה אחרת:

עם בורא עולם - זו לא עסקה. זו מערכת יחסים. אנחנו לא עובדים אותו כי אנחנו רוצים לקבל - אלא כי אנחנו אוהבים אותו.

הרב יהונתן פרטוש
רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

וכשיש אהבה אמיתית - לא מבקשים פרס.

יותר מזה - אם אנחנו דורשים תמורה, זה אומר שאנחנו לא סומכים עליו שיתן בעצמו, אלא מנסים 'להבטיח' את זה מראש.

אבל האמת היא שהוא כבר נותן לנו כל שנייה - חיים, אוויר, בריאות, משפחה, חברים.

אז בואו נשתדל לעבוד את השם מאמת, מאהבה, בלי חשבון. והשכר?

הוא כבר מגיע, בדרך הכי יפה שיש - בשקט, בעומק, בלב.

שבת שלום ומלאת אור!

טסט לבגרות
הרב אברהם יצחק
מחבר הספר "בכל לבי דרשתיך"

סולחת החיט

בשלהי חודש אלול צעד רב עם תלמידו בסמטאות העיירה, ובדרכם חלפו ליד ביתו של החיט. החיט ישב במבואה החיצונית לביתו, לפניו שולחן עץ קטן ועליו בקבוק יין ושתי כוסות, והוא מביט אל השמים ומדבר בינו לבין עצמו.

הרב עצר ממהלכו והטה אוזנו כאפרכסת לשמוע את דברי החיט. גם התלמיד נהג כן.

"רבנו של עולם", שח החיט, "למרות שאתה מכיר ויודע את מעשיי, אני מפרט אותם בפניך כדי שנתפייס".

התלמיד נדרך. משהו בצורת השיח של החיט עם רבנו נשמע לו מוזר. אבל הוא המשיך להאזין לדבריו.

"מדי בוקר השכמתי לתפילת שחרית, לאחר מכן פניתי למתפרה ועבדתי עד שקיעת החמה, אז הלכתי לבית הכנסת וקראתי תהילים עד תפילת מנחה, ולאחר התפילה למדתי משניות עד תפילת ערבית, ואז שבתי לביתי, קראתי קריאת שמע ועליתי על יצועי לישון.

"יום אחד הודיע לי הפריץ על הפסקת תפירת בגדיו אצלי, מה שצמצם את פרנסתי באופן משמעותי. בעקבות כך צמצמתי גם אני את סדרי הלימוד שלי, והמשכתי לעבוד במקום לקרוא תהילים לפני תפילת מנחה.

"אבל זה לא הסתיים בכך. מעגל לקוחותיי המשיך להצטמצם, ועקב כך הוסיפה פרנסתי להידלדל, ואני הוספתי שעות עבודה גם על חשבון התפילות.

"ואז הגיע חודש אלול. אני החלטתי שהשנה לא אומר סליחות, כי אין לי פנים לעמוד מולך לבקש סליחה אחרי שהפסקתי להתפלל וללמוד בגלל הקשיים בפרנסה. אבל היום חשבתי לעצמי, איך אעז לעמוד לפניך בראש השנה ולבקש שנה טובה אחרי שלא הקדמתי לבקש את סליחתך על מעשי הרעים, ולכן החלטתי הערב שאני ואתה נתפייס".

החיט הזדקף, מזג יין אל שתי הכוסות, ואמר: "רבנו של עולם, היום אני מבקש את סליחתך, ולחיי הדף החדש בחיי אני מרים כוסית". הוא הגביהה כוס אחת, מלמל 'לחיים, לחיים', והגיר אותה אל גרונו.

"וזה בשבילך אבא'לה" אמר החיט, וגמע את הכוס השנייה.

התלמיד המופתע הביט ברבו וגילה שהוא מחייך.

"נכון גם הרב חושב שהחיט זקוק לטיפול?", תהה החסיד.

השיב הרב: "ממש לא. אילו ראית כמה מלאכים ירדו לראות כיצד יהודי שב בתשובה פשוטה לבורא עולם, גם אתה הייתה מחייך".

אהובים יקרים, בורא עולם זיכנו באפשרות לשוב בתשובה לפניו. אז נתווה על העבר, נקבל קבלה טובה לעתיד ונזכה בקרבת ה'. לחיים לחיים.

קרוב וחוק
הרב שמעון מאמו
מדור ייחודי לנוער המתקרב

אם יש לך תשוקה אתה תעלה בחזרה

לכל אדם, בכל תחום, יש עליות וירידות. גם איש עסקים מצליח יכול להעיד ולספר על עצמו שהיו לו תקופות קשות, שבהן הוא ראה רק הפסדים.

כך גם - ובעיקר - ברוחניות: הצדיקים הגדולים יספרו על מעידות, נפילות וניסיונות חזקים שהיו להם בדרך, עד שהגיעו לדרגה רוחנית אותה השיגו. כמו שכתוב בפסוק במשלי: אך טעות אחת קטנה יש לנו בעניין זה. אולי התרגלנו לחשוב שהנפילה היא חלק מהדרך, ואולי אף נתנחם ונשמח בהצלחות שלנו - לעומת ההפסדים.

אבל דבר גדול מאוד מביא לנו רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א, על

"שבע יפול צדיק וקם."

אדם שירד למקומות נמוכים מאוד ונפל בעבירות קשות וחמורות, אחרי שהיצר הרע הצליח לבלבל אותו. וכעת - הוא מאשים את עצמו: "למה עשיתי כך וכך?" ונמצא ממש קרוב לעצבות בגלל אותו מעשה.

אומר רבנו הקדוש: "אף על פי שירד האדם כמו שירד - חס ושלום - אם הוא חזק ברצונו והשתוקקותו אל האמת לאמיתו, יכול לעלות על ידי הירידה דווקא - למקום גבוה מאוד. וזהו בחינת 'ירידה תכלית העלייה'."

דהיינו, אדם שנפל למקום נמוך - אבל כעת יש בו השתוקקות ורצון להתקרב לבורא עולם בחזרה, אותה ירידה ואתה נפילה, הופכות להיות תכלית העלייה וההתקרבות לאבא שבשמיים.

לכן, ידע כל אדם שנמצא בתקופה קצת חשוכה ברוחניות, שדווקא הימים הללו בהם אתה מרגיש כבוי וחשוך - יוכלו לגרום לך לעלייה גדולה והתקרבות עוצמתית לבורא עולם.

לדוגמא: אדם שנפל בקדושה - הוא כל כך רצה לנצח, נלחם תקופה ארוכה בתאוות האישיות שלו, והחליט בלבו לסיים עם האיסורים. אך לפתע קרתה לו נפילה חזקה מאוד.

באותו רגע עליו לזכור: 'כעת הוא צריך למלא את לבו בגעגוע והשתוקקות לבורא עולם, להתנער לחלוטין מאותה עבירה - ואז, דווקא הנפילה הזו תהפוך עבורו ל-מנוע עוצמתי של סיוע בהתקרבות מחודשת לבורא עולם.

בדיוק כמו ילד קטן שרוכב על קורקינט או אופניים, ומחפש את הירידה הכי גדולה - כדי לקבל תנופה ועוצמה בהגיעו לעלייה.

שבת שלום

תשובה מפרשת קרח
תהילים פרק קיז.

יודעים את התשובה?

שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

הילד/ה הזוכה

דניאל מימון משוב נעלה

נראה אותך

איזה מצוה מקיימים אותה
רק על ידי 'שכחה'?

פרשת שבוע אורח

פרשת ראה

פרשת ראה מתחילה במילים: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה". משה רבנו אומר לעם ישראל - יש לכם שתי אפשרויות: ברכה או קללה.

בואו נחשוב על זה כמו משחק מחשב. בכל משחק יש לנו כפתורים - אחד שעוזר לנו לעבור שלב, ואחד שגורם לנו להפסיד. כך גם בחיים! כל יום אנחנו בוחרים - האם לעשות דברים טובים (ברכה) או דברים רעים (קללה).

אבל יש כאן דבר מעניין!

התורה אומרת "ראה" - במילה יחיד, אבל אח"כ כתוב "לפניכם" - ברבים. למה?

כי כל אחד מאיתנו צריך לראות ולהחליט בעצמו מה לעשות. אבל המעשים שלנו משפיעים על כולם! כשאני עושה דבר טוב, זה עוזר לכל המשפחה, לכל הכיתה, לכל החברים שלי.

זה כמו אבן שנופלת לתוך בריכה - היא עושה גלים קטנים שהולכים והתרחבים עד לשפת הבריכה.

ילדים יקרים, הקב"ה מצפה מכל ילד וילדה שיזכרו - יש לכם כח אדיר! כל מעשה קטן שלכם, כל מילה טובה, כל חיוך, יכול להביא ברכה לעולם כולו. אתם לא קטנים מדי - אתם בדיוק בגודל הנכון לעשות נפלאות! בחרו טוב, והעולם יהיה מקום יפה יותר בזכותכם!

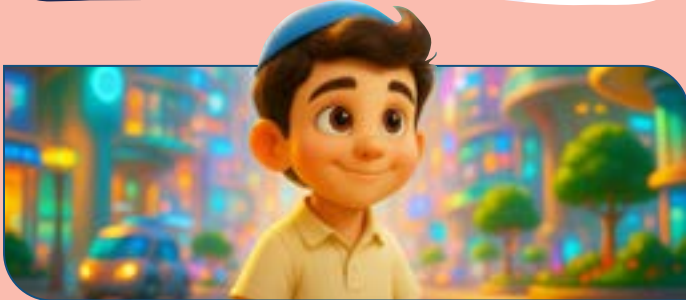

שלום ילדים צדיקים

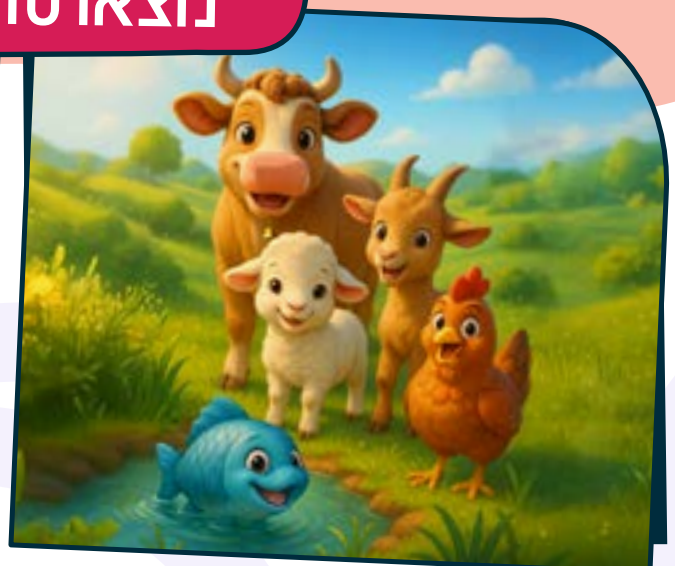
אנו מתרגשים להתחיל איתכם את הדרך חיים שלנו בתור יהודים. פעם שאלתם את עצמכם למה אנחנו נקראים "יהודים"? מלשון - "הודאה"!

דבר ראשון שכל יהודי צריך לדעת בחייו זה, להודות!!! ולמי אנו צריכים להודות... לבורא עולם הכל יכול, שנותן לנו אויר לנשום, חשק לשחק לצחוק ולאכול. ולכן מיד בבוקר, כשאנו פותחים את העיניים, אנו יושבים על המיטה ואומרים בשמחה: "מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתי בחמלה, רבה אמונתך".

עד כאן צדיקים קטנים, נתראה בשבוע הבא בעזרת ה' לעוד ידע, הלכה והנהגה. מחכים לכם ♡ יגל וליבי...

מצאו 10 הזאבים

מהלך

הפסוק למסע צהלה

הילד/ה הזוכה
דוד ב.
מבני ברק

תשובה מפרשת קרח:
"ותפתח הארץ את-פיה
ותבלע אתם ואת-בתיכם"

יודעים את התשובה
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

זה לא נעים... וזה בדיוק הרגע שבו אתם יכולים להיות גיבורים אמתיים. אם משהו נפגע, אם לא מתייחסים אליי יפה - זה הזמן שלכם לדאוג לו, ולהיות חברים אמתיים. גדולי ישראל מלמדים אותנו כמה חשוב לשים לב לכל אחד. אנחנו צריכים להיות רגישים, לעזור, ולוודא שאף ילד לא נשאר לבד. שבת שלום ומבורך

סיפורי צדיקים

הרב שישן על הרצפה

לפני מספר שנים חי אחד מגדולי הדור, שמו היה הרב אהרון לייב שטיינמן זצוק"ל. הוא היה תלמיד חכם מופלג, ענק במידות והיה ידוע באהבתו המיוחדת לכל יהודי. כל חייו חשב רק איך לא לפגוע באף אחד, ולעזור לכל אדם - גם אם הוא כלל לא הכיר אותו.

ליד ביתו של הרב התגורר יהודי יקר בשם הרב לוינשטיין. יום אחד פרצה מלחמה, והרב לוינשטיין קיבל צו גיוס לצבא. כששמע זאת מרן הרב שטיינמן זצוק"ל - לבו נשבר. איך אפשר לשבת בבית בשקט, בזמן שחבר יוצא למקום סכנה?

ביום שבו היה עליו להתגייס, הלך הרב יחד איתו עד לתחנת האוטובוס. לא ברכב, אלא ברגל - רבע שעה הליכה. כשהגיעו אל התחנה, חיבק אותו הרב ואמר לו: "אל דאגה בעז"ה אני אתפלל עליך בכל יום". אבל הסיפור עדיין לא נגמר...

מאותו רגע, במשך שלושה שבועות - כל זמן שחברו של הרב היה בצבא - הרב לא ישן על המיטה. הוא פרש שמיכה על הרצפה וישן שם.

כששאלו אותו תלמידיו: "למה הרב נוהג כך?" ענה בפשטות:

"אם חבר שלי ישן על מזרן קשה בצבא - גם אני רוצה להרגיש את הקושי שלו. כך לימדו אותנו חכמים: 'להיות נושא בעול עם חברו'."

ילדים יקרים! קרה לכם פעם שראיתם ילד בכיתה שיושב לבד ואף אחד לא מדבר איתו?

נפלאות הבריאה

שמואל קורייב

סוגי ציפורים

הרבה ציפורים שרות, ויש ציפור אחת מדהימה ליריקן אוסטרלי - שיכולה לחקות עשרות קולות: ציוצים של ציפורים, אזעקות ואפילו רעש של מצלמה!

הבז הנווד הוא העוף הכי מהיר בעולם - כשצולל כדי לתפוס טרף, הוא יכול לעבור את המאתיים ק"מ בשעה!

לכמה מיני תוכים יש יכולת לחקות מילים וקולות - לא מתוך הבנה, אלא בזיכרון טוב מאוד ויכולת חיקוי מדויקת.

יש ציפורים שבונות קן מתחת לאדמה, ויש שבונות קן תלוי על חוט דק בענף גבוה. ואצל סיכת הזנב האפריקנית, לזכר יש זנב שאורכו פי שלושה מאורך הגוף!

מקלחת ציפורית

הציפור לא מזיעה כמו בני אדם - היא פותחת את המקור ונושמת במהירות כדי להתקרר. חלקן מתקלחות בגשם, ואחרות מתרחצות דווקא בחול.

אבל כל הציפורים, קטנות או ענקיות, הן פלא של הבריאה.

לא צריך שיניים!

לציפורים אין שיניים - במקום זה יש להם מקור. וכל ציפור נולדה עם מקור שמתאים בדיוק למה שהיא צריכה: יש מקור לפיצוח זרעים, לציד דגים, לשתיית צוף, ולקריעת בשר. יש ציפורים שבולעות אבנים קטנות - כן, ממש ככה! האבנים עוזרות להן לטחון את האוכל בקיבה, כי אין להן שיניים.

טסים בקלות

העצמות שלהן

חלולות - הן חזקות אבל

קלות, וזה עוזר להן לעוף. חלק מהציפורים נודדות בכל שנה - הן עפות אלפי ק"מ וחוזרות לאותו קן שממנו יצאו, לפי ריח, שמש וכוכבים.

יש כאלה שרואות גם לצדדים ואחורה בלי להזיז את הראש, ויש ציפורים שמתקשרות בתנועות גוף - בלי קול בכלל!

אז ילדים יקרים - כל ציפור היא פלא. כל כנף, כל נוצה, כל קן - זה לא סתם מעניין, זה מעיד על חכמה גדולה! וכשאנחנו מתבוננים בזה, אנחנו אומרים: "מה רבו מעשיך ה', כולם בחכמה עשית."

סקה

מה אומר העיפרון למחדד?
אתה מקצר לי את החיים...

איש אחד
הולך לרופא
ואומר לו:
'דוקטור כואב
לי בכל מיני
מקומות'.
הרופא:
אל תלך
למקומות
האלה.

איך קוראים לבלטות ליד
הכיר במטבח?
מעמד האשה...

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה ותמר חכם | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

- לרפואה שלימה | לעילוי נשמת | לעילוי נשמת | לעילוי נשמת | לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
- ישראל בן טובה | יהודה עטיה בן מרים ז"ל | גמילה עטיה בת זהבה ז"ל | רפאל יעקב ישראל חי בן איריס | ולע"נ שושנה מהדין בת זיוה ע"ה